

Yanmak Bu Olsa Gerek

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Ağustos 2021

Düşlerim tecelli etti, bayım
Mateminde rüzgârın
Küller gibi yanıp savrulduğum
Hükmedense kader ve sevgi
Aşk da şiarı bildik mi evrenin.
Düşler ve düş mahkemeleri
Düşünmediğim kadar düşmüşüm meğer ben aşka
Bir hazansa yüreğin solduğu
Hüzün bahçemde saklı aşkım, kalemim ve niyazım.

Düş iklimleri serpilene zerrecikler
İnsan olmanın muadili
Sersem sepelek yaşamak ne ki hem Rabbin nazarında?
Cahil imgeler acı yüklü çehreler
Müdavimi olduğumsa inanç ve umut
Çeperinde sevginin,
Ah, bayım kendime eziyet ettiğim.

Hüzün cetvelim kırık ve kanatlarım
Rengim soluk ve düşlerle örülü saçlarım
Huzura binaen beklediğim ezan vakti
Bir yola çıkmışım ki ben beni benden etti.

Sabırdır iştiyakı evrenin
Selametle yaşamının güftesi ise şiir
Nesirlerde asılıyım aşka umutla
Sersemlediğim yerin elini uzattığı buluta
Konmak adına yazar ve severim

İlahidir içimdeki sevda
İman gücümle yenmek illa ki acıları
Açamadığım yüreğim
Susamadığım ömrün
Sınanan dirayetim
Mücadeleye devam mı sahiden?

Hani dünnde yarım kalan masallarım
İnşa ettiğim kelimeler yüklü dünyam.

İzafî bir ateş
Şemsin rüzgârı ensemdedir
Aşkın şakayıkları ve şavkı
Çöktüğüm dizlerimde kalmasa da derman
Aşka binaen sarmalında günün
Yarına baş verecek bir tohum gibi
Ektiğim kelimeler bin bir duayla
Sitem ettiğimse kendimde saklı binlerce hatıra.

Yol uzun, bayım
Benimse varlığım akla zarar
Yok olmanın mealiymiş meğer ki
Kalemin suskunluğu kadar
Evren de çekmişken elini eteğini
Koştüğüm Rabbime sadık ve sevdalı
Bir semazenim madem
Semada saklı gönül bohçam
Yerde kaykıldığım yetmedi mi?

Muhatabımdır sevgi, kudreti Rabbin
İnandığım kadar azimliyim
Aciz varlığım bir yanıp bir söndüğüm
Delişmen yüreğimdeki isyan
Çıktı çikalı
İçimdeki şehir çöktü çökeli
Kalemin refüze ettiği kaç gün
Çömeldiğim hazanın mihrabı savruk gönlüm
Bir mihenk taşı ise aşk
Yanmak bu olsa gerek
Kalem kavururken için için
Yerle yeksan oldu dünyam yazmadığım için.

Bir sevgi ise bahşedilen, başım gözüm üstüne
Matemimle örülür hazan yaprağım madem evrenin
Solduğuma binaen
Soluduğum şunca acıya son derman

Elbet Rabbimden ricam
Anmaksay hayatı Őevkle
Anıldığım kadar yaktığım ateş Őözcüklerle
Bir fasıl bir de hasıl olan yalnızlık
Siması yabancı değil günün ve sizin, bayım
Dünde kalan her kaçırdığım öğün
Daim olsun yeter ki aşkım ve inancım